Jehowa Jummala poeg isse tulli Israeli rahwa jure ühte paika, mis pärrast Pokimiks hüti, Ta söitles ja nomis neid seäl nende ärratagganemisse pärrast nenda, et se öiete nende läbbi süddame läks, nenda et nemmad wägga hakkasid nutma ja sedda tehtud kahhetsema. Agga kui kauaks? Nemmad unnustasid sedda pea ärra, ja teggid sedda, mis nende mele pärrast olli, sega wihhastasid nemmad wägga omma kallist Jummalat. Agga se suur Jummal, kes ei woi sallida, et temma omma pärrisrahwas peawad middagi kurja teggema, laskis warsi waenlasi nende kaela peäle tulla, sepärrast et temma rahwas piddid ümber ja järrele mötlema, mis sü pärrast se ommeti piddi ollema, et Jum̃al neid olli mahhajätnud kaitsmast. Et rahwas siis tundsid, et ei ühhegi

hegi mu sü pärrast se kül olnud, kui et nemmad Jehowat omma Jummalat ollid mahha jätnud ja ebba-jummalatte wisid hakkand piddama; siis wötsid Israeli rahwas nuttes Jum̃ala pole pöörda ja temma käest abbi palluda: Jummal andis siis neile ka ühhe peästia ikka aega möda, kedda Ta isse walmistas ja kinnitas, et ta julges pisko rahwaga sure waenlaste hulga wasto miñna ja woimust ka sai, et Israeli rahwas orja pölwest said lahti.

Se essimenne peästia, kedda Jehowa siis Israeli rahwale töstis ja kelle peäle Jummala Waim sai, olli Otniel; se peästis sedda rahwast Siria kunninga Kusanrisataimi käest, et neil ommeti 40 aastat rahho olli, ja said langada. Nipea kui se hea kohtomoistia Otniel olli ärrasurnud, jubba siis läks Jum̃ala